Γ. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΣΤΙΑΙΩΝ ΑΝΑΛΟΓΙΩΝ

Οι ελάχιστες περιεκτικότητες που καθορίζονται στο μέρος Α σημεία 2, 3, 4, 5, 7 και 8 υπολογίζονται αφού αφαιρεθεί το βάρος των ουσιών που προστίθενται κατά την έννοια του τίτλου Β.

Για τα προϊόντα που ορίζονται στο μέρος Α σημεία 6 και 9, η περιεκτικότητα σε σοκολάτα υπολογίζεται ως προς το συνολικό βάρος του τελικού προϊόντος, συμπεριλαμβανομένης της γέμισης.

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για ορισμένα σάκχαρα που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου

(96/C 231/02)

COM(95) 722 τελικό — 96/0113(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 30 Μαΐου 1996)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι ορισμένες ειδικές οδηγίες στον κλάδο των τροφίμων πρέπει να απλουστευθούν ώστε να λαμβάνονται υπόψη μόνον οι βασικές απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα καλυπτόμενα από τις εν λόγω οδηγίες προϊόντα για να μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στην εσωτερική αγορά, όπως αναφέρεται στα πορίσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 1992 τα οποία επιβεβαιώθηκαν από τα πορίσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 1993·

ότι είναι σκόπιμο να δοθεί προσοχή στη σύνταξη των κειμένων της κοινοτικής νομοθεσίας ώστε να καταστούν περισσότερο κατανοητά, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που απορρέουν από το ψήφισμα του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1993 [1]·

ότι η θέσπιση της οδηγίας 73/437/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1973, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με ορισμένα σάκχαρα που προορίζονται για την ανθρώπινη διατροφή [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, δικαιολογήθηκε από το γεγονός ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών που αφορούσαν ορισμένες κατηγορίες ζαχάρων, ήταν δυνατόν να δημιουργήσουν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα την παραπλάνηση των καταναλωτών, και είχαν, ως εκ τούτου, άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση και λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι η οδηγία 73/437/ΕΟΚ απέβλεπε επομένως στη διατύπωση ορισμών και στον καθορισμό, κοινών κανόνων για τα χαρακτηριστικά της σύνθεσης, για τη συσκευασία και για την επισήμανση των προϊόντων αυτών ώστε να εξασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία τους στο εσωτερικό της Κοινότητας·

ότι η οδηγία 73/437/ΕΟΚ πρέπει να ανασυνταχθεί ώστε να ευθυγραμμιστεί με τη γενική κοινοτική νομοθεσία περί τροφίμων και ιδίως με εκείνη που αφορά την επισήμανση, τις χρωστικές ύλες και τα άλλα επιτρεπόμενα πρόσθετα, τους διαλύτες εκχύλισης και τις μεθόδους ανάλυσης·

ότι οι γενικοί κανόνες επισήμανσης των τροφίμων που καθιερώθηκαν από την οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/102/ΕΚ της Επιτροπής [4] πρέπει να εφαρμοσθούν με την επιφύλαξη ορισμένων παρεκκλίσεων·

ότι κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο άρθρο 3Β της συνθήκης, η παρούσα οδηγία περιορίζεται στα απολύτως απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων αυτών·

ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η αρμοδιότητα της Επιτροπής για τις μέλλουσες προσαρμογές της παρούσας οδηγίας στο πλαίσιο διαδικασίας διαβούλευσης με τη μόνιμη επιτροπή τροφίμων·

ότι, για να αποτραπεί η παρεμβολή νέων εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία, τα κράτη μέλη δεν πρέπει να θεσπίζουν λεπτομερέστερους κανόνες ή κανόνες μη προβλεπόμενους από την παρούσα οδηγία, για τα εν λόγω προϊόντα,

---

([1]) ΕΕ αριθ. C 166 της 17. 6. 1993, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. L 356 της 27. 12. 1973, σ. 71.
([3]) ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1.
([4]) ΕΕ αριθ. L 291 της 19. 11. 1969, σ. 9.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα προϊόντα που ορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα οριζόμενα στο μέρος Α του παραρτήματος προϊόντα, όταν διατίθενται ως ζάχαρη άχνη, κάντιο και ζάχαρη σε κώνους.

Άρθρο 2

Η οδηγία 79/112/ΕΟΚ εφαρμόζεται στα προϊόντα που ορίζονται στο μέρος Α το παραρτήματος, με την επιφύλαξη των ακόλουθων παρεκκλίσεων:

1. Οι προβλεπόμενες στο μέρος Α του παραρτήματος ονομασίες πωλήσεως προορίζονται αποκλειστικά για τα προϊόντα που αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα και πρέπει να χρησιμοποιούνται στο εμπόριο για την περιγραφή τους.

   Η ονομασία πωλήσεως που αναφέρεται στο παράρτημα μέρος Α σημείο 2 μπορεί επίσης να χρησιμοποιείται για την περιγραφή του προϊόντος που αναφέρεται στο παράρτημα μέρος Α σημείο 3.

   Ωστόσο:

   — τα προϊόντα που ορίζονται στο παράρτημα μέρος Α μπορούν να αναγράφουν, εκτός από την υποχρεωτική ονομασία πωλήσεως, άλλες ονομασίες που χρησιμοποιούνται συνήθως στα κράτη μέλη,

   — οι ονομασίες αυτές πωλήσεως, μπορούν να χρησιμοποιούνται συμπληρωματικά, σε σύνθετες ονομασίες πωλήσεως για την περιγραφή άλλων προϊόντων σύμφωνα με την τρέχουσα χρήση,

   με την προϋπόθεση ότι αυτές οι ονομασίες δεν μπορούν να παραπλανήσουν τον καταναλωτή.

2. Για τα προϊόντα, των οποίων το βάρος είναι μεγαλύτερο από 50 gr, απαιτείται ένδειξη του καθαρού βάρους στην επισήμανση.

3. Για το διάλυμα ζάχαρης, το διάλυμα ιμβερτοποιημένου ζαχάρου και το σιρόπι ιμβερτοποιημένου ζαχάρου, πρέπει να αναγράφεται στην επισήμανση η πραγματική περιεκτικότητα σε ξηρό υπόλειμμα και σε ιμβερτοποιημένο ζάχαρο.

4. Για το σιρόπι ιμβερτοποιημένου ζαχάρου που περιέχει κρυστάλλους στο διάλυμα, πρέπει να αναγράφεται στην επισήμανση ο προσδιορισμός «κρυσταλλικό».

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν λεπτομερέστερες εθνικές διατάξεις ή διατάξεις μη προβλεπόμενες από την παρούσα οδηγία, για τα εν λόγω προϊόντα.

Άρθρο 4

Οι προσαρμογές της παρούσας οδηγίας στις γενικές κοινοτικές διατάξεις περί τροφίμων, και στην τεχνική πρόοδο, αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 5.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή τροφίμων, εφεξής καλούμενη «επιτροπή», η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η συμβουλευτική επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειασθεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 6

Η οδηγία 73/437/ΕΟΚ καταργείται από την 1η Οκτωβρίου 1997.

Οι παραπομπές σην καταργηθείσα οδηγία λογίζονται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, πριν την 1η Οκτωβρίου 1997. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε:

— να επιτρέπεται η εμπορία των προϊόντων που ορίζονται στο παράρτημα μέρος Α, εφόσον αυτά ανταποκρίνονται στους ορισμούς και κανόνες που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία, από την 1η Οκτωβρίου 1997,

— να απαγορεύεται η εμπορία των προϊόντων που δεν ανταποκρίνονται στην παρούσα οδηγία, από την 1η Απριλίου 1998.

Εντούτοις, η εμπορία προϊόντων μη ανταποκρινομένων στην παρούσα οδηγία τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο επισήμανσης πριν την 1η Οκτωβρίου 1997 με την οδηγία 73/437/ΕΟΚ, επιτρέπεται μέχρις εξαντλήσεως των αποθεμάτων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 8

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Άρθρο 9

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α. ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. **Ημίλευκη ζάχαρη**

Καθαρή και κρυσταλλική σακχαρόζη, υγιούς ανόθευτης και σύμφωνης προς τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας, με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) περιεκτικότητα σε σακχαρόζη, προσδιοριζόμενη πολωσιμετρικώς	τουλάχιστον 99,5°
β) περιεκτικότητα σε ιμβερτοποιημένο σάκχαρο	0,1 % κατά βάρος κατ' ανώτατο όριο
γ) απώλειες κατά την ξήρανση	0,1 % κατά βάρος κατ' ανώτατο όριο
δ) περιεκτικότητα σε κατάλοιπα διοξειδίου του θείου	10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

2. **Ζάχαρη ή λευκή ζάχαρη**

Καθαρή και κρυσταλλική σακχαρόζη, υγιούς ανόθευτης και σύμφωνης προς τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας, με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) περιεκτικότητα σε σακχαρόζη, προσδιοριζόμενη πολωσιμετρικώς	τουλάχιστον 99,7°
β) περιεκτικότητα σε ιμβερτοποιημένο σάκχαρο	0,04 % κατά βάρος κατ' ανώτατο όριο
γ) απώλειες κατά την ξήρανση	0,1 % κατά βάρος κατ' ανώτατο όριο
δ) περιεκτικότητα σε κατάλοιπα διοξειδίου του θείου	10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
ε) χρωματικός τύπος	κατ' ανώτατο όριο 12 βαθμοί, προσδιοριζόμενοι σύμφωνα με το μέρος Β στοιχείο α).

3. **Ραφιναρισμένη ή υπέρλευκη ζάχαρη**

Το προϊόν που ανταποκρίνεται στα αναφερόμενα στο σημείο 2 στοιχεία α) έως δ) χαρακτηριστικά και του οποίου οι βαθμοί, προσδιοριζόμενοι σύμφωνα με τις διατάξεις του μέρους Β, δεν υπερβαίνουν τους 8 για το σύνολο των παραμέτρων ούτε:

— τους 4 για τον χρωματικό τύπο,

— τους 6 για την περιεκτικότητα σε τέφρα,

— τους 3 για τη χροιά διαλύματος.

4. **Διάλυμα ζάχαρης**(1)

Υδρατικό διάλυμα σακχαρόζης με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) ξηρό υπόλειμμα	τουλάχιστον 62 % κατά βάρος κατ' ανώτατο όριο
β) περιεκτικότητα σε ιμβερτοζάχαρο (λόγος φρουκτόζης προς δεξτρόζη: 1,0 ± 0,2)	3 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος κατ' ανώτατο όριο

(1) Ο προσδιορισμός «λευκή» προορίζεται αποκλειστικά για:
α) το διάλυμα ζάχαρης, του οποίου η χροιά διαλύματος δεν υπερβαίνει τις 25 μονάδες ICUMSA·
β) το διάλυμα ιμβερτοποιημένου σακχάρου και το σιρόπι ιμβερτοποιημένου σακχάρου, των οποίων:
— η περιεκτικότητα σε τέφρα είναι ίση ή μικρότερη από 0,1 %,
— η χροιά διαλύματος δεν υπερβαίνει τις 25 μονάδες ICUMSA.

γ) τέφρα (αγωγιμομετρικώς)	0,1 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος, προσδιοριζόμενη σύμφωνα με το μέρος Β στοιχείο β)
δ) χροιά διαλύματος	κατ' ανώτατο όριο 45 μονάδες ICUMSA
ε) περιεκτικότητα σε κατάλοιπα διοξειδίου του θείου	κατ' ανώτατο όριο 15 mg/kg επί του ξηρού υπολείμματος

5. **Διάλυμα ιμβερτοποιημένου σάκχαρου** [1]

Υδατικό διάλυμα σακχαρόζης μερικώς ιμβερτοποιημένης με υδρόλυση, στο οποίο η αναλογία του ιμβερτοποιημένου σάκχαρου δεν υπερισχύει και το οποίο ανταποκρίνεται στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) ξηρό υπόλειμμα	τουλάχιστον 62 % κατά βάρος
β) περιεκτικότητα σε ιμβερτοποιημένο σάκχαρο (λόγος φρουκτόζης προς δεξτρόζη: 1,0 ± 0,1)	άνω του 3 % αλλά κατ' ανώτατο όριο 50 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος
γ) τέφρα (αγωγιμομετρικώς)	κατ' ανώτατο όριο 0,4 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος, προσδιοριζόμενη σύμφωνα με το μέρος Β στοιχείο β)
δ) περιεκτικότητα σε κατάλοιπα διοξειδίου του θείου	κατ' ανώτατο όριο 15 mg/kg επί του ξηρού υπολείμματος

6. **Σιρόπι ιμβερτοζαχάρου** [1]

Υδατικό διάλυμα, ενδεχομένως κρυσταλλικό σακχαρόζης μερικώς ιμβερτοποιημένης με υδρόλυση, στο οποίο η κατά βάρος περιεκτικότητα σε ιμβερτοποιημένο σάκχαρο (λόγος φρουκτόζης προς δεξτρόζη: 1,0 ± 0,1) αναγόμενη επί ξηράς ύλης πρέπει να υπερβαίνει το 50 % και το οποίο ανταποκρίνεται επίσης στις απαιτήσεις που καθορίζονται στο σημείο 5 στοιχεία α), γ) και δ).

7. **Σιρόπι γλυκόζης**

Καθαρό και συμπυκνωμένο υδατικό διάλυμα θρεπτικών σακχαριτών, το οποίο λαμβάνεται από άμυλο κάθε είδους και ανταποκρίνεται στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) ξηρό υπόλειμμα	τουλάχιστον 70 % κατά βάρος
β) ισοδύναμα δεξτρόζης	τουλάχιστον 20 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος, εκφρασμένα σε D-γλυκόζη
γ) τέφρα (με θειικό οξύ)	κατ' ανώτατο όριο 1 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος
δ) ολικό διοξείδιο του θείου	20 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

8. **Αφυδατωμένο σιρόπι γλυκόξης**

Σιρόπι γλυκόζης, το οποίο έχει μερικώς ξηρανθεί, η κατά βάρος περιεκτικότητά του σε ξηρά ύλη είναι τουλάχιστον 93 % και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που καθορίζονται στο σημείο 7 στοιχεία β) έως δ).

9. **Δεξτρόζη, ένυδρη δεξτρόζη**

Καθαρή και κρυσταλλική D-γλυκόζη που περιέχει ένα μόριο ύδατος κρυσταλλώσεως και ανταποκρίνεται στα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) δεξτρόζη (D-γλυκόζη)	τουλάχιστον 99,5 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος
β) ξηρό υπόλειμμα	τουλάχιστον 90 % κατά βάρος κατ' ανώτατο όριο
γ) τέφρα (με θειικό οξύ)	0,25 % κατά βάρος επί του ξηρού υπολείμματος
δ) ολικό διοξείδιο του θείου	15 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

10. **Δεξτρόζη, άνυδρη δεξτρόζη**

Καθαρή και κρυσταλλική D-γλυκόζη που δεν περιέχει ύδωρ κρυσταλλώσεως, η κατά βάρος περιεκτικότητά της σε ξηρά ύλη είναι τουλάχιστον 98 % και ανταποκρίνεται επίσης στις απαιτήσεις που καθορίζονται στο σημείο 9 στοιχεία α), γ) και δ).

---

(1) Ο προσδιορισμός «λευκή» προορίζεται αποκλειστικά για:
α) το διάλυμα ζάχαρης, του οποίου η χροιά διαλύματος δεν υπερβαίνει τις 25 μονάδες ICUMSA·
β) το διάλυμα ιμβερτοποιημένου σακχάρου και το σιρόπι ιμβερτοποιημένου σακχάρου, των οποίων:
— η περιεκτικότητα σε τέφρα είναι ίση ή μικρότερη από 0,1 %,
— η χροιά διαλύματος δεν υπερβαίνει τις 25 μονάδες ICUMSA.

B. **ΤΡΟΠΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ, ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΤΕΦΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΡΟΙΑΣ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ (ΛΕΥΚΗΣ) ΖΑΧΑΡΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΑΦΙΝΑΡΙΣΜΕΝΗΣ (ΥΠΕΡΛΕΥΚΗΣ) ΖΑΧΑΡΗΣ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 ΣΗΜΕΙΑ 2 ΚΑΙ 3**

Ένας «βαθμός» αντιστοιχεί:

α) προκειμένου για το χρωματικό τύπο, σε 0,5 μονάδα προσδιοριζόμενη με τη μέθοδο του Ιδρύματος Γεωργικής Τεχνολογίας και Βιομηχανίας Σακχάρεως του Brunswick, η οποία αναφέρεται στο παράρτημα κεφάλαιο Α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1265/69 της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1969, για τις μεθόδους προσδιορισμού της ποιότητας που εφαρμόζονται στη ζάχαρη την οποία αγοράζουν οι οργανισμοί παρέμβασης[1]·

β) προκειμένου για την περιεκτικότητα σε τέφρα, σε 0,0018 % προσδιοριζόμενο με τη μέθοδο της Διεθνούς Επιτροπής Ενιαίων Μεθόδων για την Ανάλυση της Ζάχαρης (ICUMSA), η οποία αναφέρεται στο παράρτημα κεφάλαιο Α παράγραφος 1 του προαναφερόμενου κανονισμού·

γ) προκειμένου για τη χροιά διαλύματος, σε 7,5 μονάδες προσδιοριζόμενες με τη μέθοδο ICUMSA, η οποία αναφέρεται στο παράρτημα κεφάλαιο Α παράγραφος 3 του προαναφερόμενου κανονισμού.

[1] ΕΕ αριθ. L 163 της 4. 7. 1969, σ. 3.

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για το μέλι

(96/C 231/03)

COM(95) 722 τελικό — 96/0114(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 30 Μαΐου 1996)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρότση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι ορισμένες οριζόντιες οδηγίες στον τομέα των τροφίμων πρέπει να απλουστευθούν ώστε να λμβάνονται υπόψη μόνον οι βασικές απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα καλυπτόμενα από τις εν λόγω οδηγίες προϊόντα για να μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στην εσωτερική αγορά, όπως αναφέρεται στα πορίσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 1992 τα οποία επιβεβαιώθηκαν από τα πορίσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 1993·

ότι είναι σκόπιμο να δοθεί προσοχή στη σύνταξη των κειμένων της κοινοτικής νομοθεσίας ώστε να καταστούν περισσότερο κατανοητά, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που απορρέουν από το ψήφισμα του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1993[1]·

ότι η θέσπιση της οδηγίας 74/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1974, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν το μέλι[2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχωρήσεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, δικαιολογήθηκε από το γεγονός ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών που αφορούσαν τον ορισμό του μελιού, τα διάφορα είδη του και τα χαρακτηριστικά στα οποία έπρεπε να ανταποκρίνεται, ήταν δυνατόν να δημιουργήσουν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα την παραπλάνηση των καταναλωτών, και είχαν, ως εκ τούτου, άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση και λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι η οδηγία 74/409/ΕΟΚ απέβλεπε επομένως στη διατύπωση των ορισμών, στην πρόβλεψη των διαφόρων ειδών μελιού που μπορούσαν να διατεθούν στο εμπόριο με κατάλληλες ονομασίες, στον καθορισμό των κοινών κανόνων για τη σύσταση και στον προσδιορισμό των κυριοτέρων ενδείξεων της επισήμανσης, ώστε να εξασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων στο εσωτερικό της Κοινότητας·

ότι η οδηγία 74/409/ΕΟΚ πρέπει να ανασυνταχθεί ώστε να ευθυγραμμιστεί με τη γενική κοινοτική νομοθεσία περί τροφίμων και ιδίως με εκείνη που αφορά την επισήμανση, τις προσμείξεις και τις μεθόδους ανάλυσης·

ότι οι γενικοί κανόνες επισήμανσης των τροφίμων που καθιερώθηκαν από την οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου[3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία

[1] ΕΕ αριθ. C 166 της 17. 6. 1993, σ. 1.

[2] ΕΕ αριθ. L 221 της 12. 8. 1974, σ. 10.

[3] ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1.